

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

exaggerandam infernalium titionum struem, quam his gehennæ fomentis. Quis igitur furor est, in alienam famam aculeum stringere, ut instar serpentis perimendo pereas, & æternū pereas? Sapientem audi, quisquis huic vitio affinis es, & quanto in periculo verseris, etiam atque etiam expende. Multi ceciderunt, inquit, *in ore gladij*, ^{Eccli. 28,} _{22.} sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam. Beatus qui tecitus est à lingua nequam, qui in iracundiam illius non transiit, & qui non attraxit iugum illius, & in vinculis eius non est ligatus: iugum enim illius, iugum ferreum est; & vinculum illius, vinculum areum est. Mors illius, mors nequissima: & utilis potius infernus quam illa. Bone Deus! tantumne à membro tam tenero tamque delicato periculi? Omnipotens tantum; ac plus etiam quam cuiusquam mens aut cogitatio capere possit: sed interest usus, à quo mors & vita, pernicies & incolumenta, ut mox docebit Ecclesiastes, ne cui iusta cum natura expostulandi causa relicta esse videatur.

SECTIO SEPTIMA.

ECCLESIASTES.

- VERSUS 12. Verba oris sapientis gratia: & labia insipientis præcipitabunt eum:
 13. Initium verborum eius stultitia, & nouissimum oris illius error pessimus.

METRICA PARAPHRASIS.

O QV AE lingua parit monstra potentiae!
Præsens nunc Sipyli pectora cautibus
Excisa eloquij melle perungere,
Nunc in perniciem sui,

VVVV 3

Con-